

Publicatieblad

van de Europese Unie

L 102

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

50e jaargang

19 april 2007

Inhoud	I	<i>Besluiten op grond van het EG- en het Euratom-Verdrag waarvan publicatie verplicht is</i>	
		VERORDENINGEN	
		Verordening (EG) nr. 417/2007 van de Commissie van 18 april 2007 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit	1
		Verordening (EG) nr. 418/2007 van de Commissie van 18 april 2007 tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector rundvlees	3
		Verordening (EG) nr. 419/2007 van de Commissie van 18 april 2007 tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector eieren	7
		Verordening (EG) nr. 420/2007 van de Commissie van 18 april 2007 tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector slachtpluimvee	9
		Verordening (EG) nr. 421/2007 van de Commissie van 18 april 2007 tot vaststelling van de toewijzingscoëfficiënt die moet worden toegepast op de invoercertificaataanvragen die in de periode van 9 april 2007 tot en met 16 april 2007 zijn ingediend uit hoofde van deelcontingent II in het kader van het bij Verordening (EG) nr. 2375/2002 geopende communautaire tariefcontingent voor zachte tarwe van een andere dan van hoge kwaliteit	11
		Verordening (EG) nr. 422/2007 van de Commissie van 18 april 2007 tot vaststelling van de representatieve prijzen in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede van ovoalbumine, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1484/95	12
		<hr/>	
	II	<i>Besluiten op grond van het EG- en het Euratom-Verdrag waarvan publicatie niet verplicht is</i>	
		BESLUITEN/BESCHIKKINGEN	
		Commissie	
		2007/236/EG:	
		★ Beschikking van de Commissie van 20 oktober 2004 in een procedure op grond van artikel 81, lid 1, van het EG-Verdrag (Zaak COMP/C.38.238/B.2) — Ruwe tabak — Spanje (Kennisgeving geschied onder nummer C(2004) 4030)	14

I

(Besluiten op grond van het EG- en het Euratom-Verdrag waarvan publicatie verplicht is)

VERORDENINGEN

VERORDENING (EG) Nr. 417/2007 VAN DE COMMISSIE

van 18 april 2007

tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit⁽¹⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 19 april 2007.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 april 2007.

Voor de Commissie

Jean-Luc DEMARTY

Directeur-generaal Landbouw en plattelandsontwikkeling

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 386/2005 (PB L 62 van 9.3.2005, blz. 3).

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 18 april 2007 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	MA	51,6
	TN	139,0
	TR	141,4
	ZZ	110,7
0707 00 05	JO	171,8
	MA	54,4
	TR	112,3
	ZZ	112,8
0709 90 70	MA	50,8
	TR	107,1
	ZZ	79,0
0709 90 80	EG	242,2
	ZZ	242,2
0805 10 20	EG	37,9
	IL	53,2
	MA	45,5
	TN	51,8
	ZZ	47,1
0805 50 10	IL	56,7
	TR	38,7
	ZZ	47,7
0808 10 80	AR	79,6
	BR	84,5
	CL	89,0
	CN	90,1
	NZ	134,4
	US	135,7
	UY	79,6
	ZA	92,3
	ZZ	98,2
0808 20 50	AR	81,3
	CL	87,8
	ZA	94,1
	ZZ	87,7

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1833/2006 van de Commissie (PB L 354 van 14.12.2006, blz. 19). De code „ZZ” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 418/2007 VAN DE COMMISSIE
van 18 april 2007
tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector rundvlees

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1254/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees ⁽¹⁾, en met name op artikel 33, lid 3, derde alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens artikel 33, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1254/1999 kan het verschil tussen de prijzen van de in artikel 1, lid 1, van die verordening bedoelde producten op de wereldmarkt en die in de Gemeenschap worden overbrugd door een restitutie bij uitvoer.
- (2) Gezien de huidige marktsituatie in de sector rundvlees moeten derhalve uitvoerrestituties worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 33 van Verordening (EG) nr. 1254/1999 vastgestelde voorschriften en criteria.
- (3) In artikel 33, lid 3, tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 1254/1999 is bepaald dat de restitutie kan variëren naar gelang van de bestemming indien de situatie op de wereldmarkt of de specifieke vereisten van bepaalde markten dat noodzakelijk maakt of maken.
- (4) Restituties mogen uitsluitend worden toegekend voor producten die vrij in de Gemeenschap kunnen circuleren en die zijn voorzien van een gezondheidsmerk zoals bedoeld in artikel 5, lid 1, onder a), van Verordening (EG) nr. 853/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 houdende vaststelling van specifieke hygiënevoorschriften voor levensmiddelen van dierlijke oorsprong ⁽²⁾. Deze producten moeten ook voldoen aan het bepaalde in Verordening (EG) nr. 852/2004 van het

Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake levensmiddelenhygiëne ⁽³⁾ en in Verordening (EG) nr. 854/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 houdende vaststelling van specifieke voorschriften voor de organisatie van de officiële controles van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong ⁽⁴⁾.

- (5) Overeenkomstig artikel 6, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1964/82 van de Commissie van 20 juli 1982 tot vaststelling van de voorwaarden voor de toekenning van bijzondere restituties bij uitvoer van bepaalde soorten rundvlees zonder been ⁽⁵⁾ wordt de bijzondere restitutie verlaagd wanneer de voor uitvoer bestemde hoeveelheid minder dan 95 %, doch ten minste 85 % van de totale hoeveelheid (in gewicht) door uitbening verkregen stukken bedraagt.

- (6) Verordening (EG) nr. 32/2007 van de Commissie ⁽⁶⁾ moet derhalve worden ingetrokken en door een nieuwe verordening worden vervangen.

- (7) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor rundvlees,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De in artikel 33 van Verordening (EG) nr. 1254/1999 bedoelde uitvoerrestituties worden toegekend voor de producten en de bedragen die zijn vastgesteld in de bijlage bij de onderhavige verordening, onder de voorwaarden van lid 2 van dit artikel.

2. De op grond van lid 1 voor een restitutie in aanmerking komende producten moeten voldoen aan de desbetreffende eisen van de Verordeningen (EG) nr. 852/2004 en (EG) nr. 853/2004, namelijk dat zij zijn vervaardigd in een erkende inrichting en dat zij voldoen aan de in bijlage I, sectie I, hoofdstuk III, bij Verordening (EG) nr. 854/2004 vastgestelde bepalingen inzake gezondheidsmerken.

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 21. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1913/2005 (PB L 307 van 25.11.2005, blz. 2).

⁽²⁾ PB L 139 van 30.4.2004, blz. 55; gerectificeerd in PB L 226 van 25.6.2004, blz. 22. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1791/2006 van de Commissie (PB L 363 van 20.12.2006, blz. 1).

⁽³⁾ PB L 139 van 30.4.2004, blz. 1; gerectificeerd in PB L 226 van 25.6.2004, blz. 3.

⁽⁴⁾ PB L 139 van 30.4.2004, blz. 206; gerectificeerd in PB L 226 van 25.6.2004, blz. 83. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1791/2006.

⁽⁵⁾ PB L 212 van 21.7.1982, blz. 48. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1713/2006 (PB L 321 van 21.11.2006, blz. 11).

⁽⁶⁾ PB L 10 van 17.1.2007, blz. 3.

Artikel 2

In het in artikel 6, lid 2, derde alinea, van Verordening (EEG) nr. 1964/82 bedoelde geval wordt de restitutie voor producten van code 0201 30 00 9100 verminderd met 7 EUR/100 kg.

Artikel 3

Verordening (EG) nr. 32/2007 wordt ingetrokken.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op 19 april 2007.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 april 2007.

Voor de Commissie

Jean-Luc DEMARTY

Directeur-generaal Landbouw en plattelandsontwikkeling

BIJLAGE

Met ingang van 19 april 2007 geldende uitvoerrestituties in de sector rundvlees

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie (€)
0102 10 10 9140	B00	EUR/100 kg levend gewicht	25,9
0102 10 30 9140	B00	EUR/100 kg levend gewicht	25,9
0201 10 00 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg nettogewicht	36,6
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	21,5
0201 10 00 9130 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg nettogewicht	48,8
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	28,7
0201 20 20 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg nettogewicht	48,8
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	28,7
0201 20 30 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg nettogewicht	36,6
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	21,5
0201 20 50 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg nettogewicht	61,0
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	35,9
0201 20 50 9130 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg nettogewicht	36,6
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	21,5
0201 30 00 9050	US ⁽³⁾	EUR/100 kg nettogewicht	6,5
	CA ⁽⁴⁾	EUR/100 kg nettogewicht	6,5
0201 30 00 9060 ⁽⁶⁾	B02	EUR/100 kg nettogewicht	22,6
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	7,5
0201 30 00 9100 ⁽²⁾ ⁽⁶⁾	B04	EUR/100 kg nettogewicht	84,7
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	49,8
	EG	EUR/100 kg nettogewicht	103,4
0201 30 00 9120 ⁽²⁾ ⁽⁶⁾	B04	EUR/100 kg nettogewicht	50,8
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	29,9
	EG	EUR/100 kg nettogewicht	62,0
0202 10 00 9100	B02	EUR/100 kg nettogewicht	16,3
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	5,4
0202 20 30 9000	B02	EUR/100 kg nettogewicht	16,3
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	5,4
0202 20 50 9900	B02	EUR/100 kg nettogewicht	16,3
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	5,4
0202 20 90 9100	B02	EUR/100 kg nettogewicht	16,3
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	5,4
0202 30 90 9100	US ⁽³⁾	EUR/100 kg nettogewicht	6,5
	CA ⁽⁴⁾	EUR/100 kg nettogewicht	6,5

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie (°)
0202 30 90 9200 (°)	B02	EUR/100 kg nettogewicht	22,6
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	7,5
1602 50 31 9125 (°)	B00	EUR/100 kg nettogewicht	23,3
1602 50 31 9325 (°)	B00	EUR/100 kg nettogewicht	20,7
1602 50 39 9125 (°)	B00	EUR/100 kg nettogewicht	23,3
1602 50 39 9325 (°)	B00	EUR/100 kg nettogewicht	20,7

(°) Indeling onder deze onderverdeling is afhankelijk van de overlegging van het attest dat is opgenomen in de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 32/82 van de Commissie (PB L 4 van 8.1.1982, blz. 11).

(°) De restitutie wordt toegekend mits voldaan is aan de voorwaarden van Verordening (EEG) nr. 1964/82 van de Commissie (PB L 212 van 21.7.1982, blz. 48) en, indien van toepassing, aan de voorwaarden van Verordening (EG) nr. 1741/2006 van de Commissie (PB L 329 van 25.11.2006, blz. 7).

(°) Zoals bedoeld in Verordening (EEG) nr. 2973/79 van de Commissie (PB L 336 van 29.12.1979, blz. 44).

(°) Zoals bedoeld in Verordening (EEG) nr. 2051/96 van de Commissie (PB L 274 van 26.10.1996, blz. 18).

(°) De restitutie wordt toegekend mits voldaan is aan de voorwaarden van Verordening (EG) nr. 1731/2006 van de Commissie (PB L 325 van 24.11.2006, blz. 12).

(°) Het gehalte aan mager rundvlees met uitzondering van vet wordt bepaald aan de hand van de analyseprocedure die is opgenomen in de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 2429/86 van de Commissie (PB L 210 van 1.8.1986, blz. 39).

Het begrip „gemiddeld gehalte” verwijst naar de hoeveelheid van het monster zoals bepaald in artikel 2, lid 1, van Verordening (EG) nr. 765/2002 van de Commissie (PB L 117 van 4.5.2002, blz. 6). Het monster wordt genomen uit het deel van de betrokken partij met het hoogste risico.

(°) Krachtens artikel 33, lid 10, van Verordening (EG) nr. 1254/1999 wordt geen restitutie toegekend bij de uitvoer van producten die uit derde landen worden ingevoerd en naar derde landen worden wederuitgevoerd.

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1).

De bestemmingscodes zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 1833/2006 van de Commissie (PB L 354 van 14.12.2006, blz. 19).

De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

B00: alle bestemmingen (derde landen, andere gebieden, bevoorrading en met uitvoer uit de Gemeenschap gelijkgestelde bestemmingen).

B02: B04 en bestemming EG.

B03: Albanië, Kroatië, Bosnië en Herzegovina, Servië, Kosovo, Montenegro, voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, pro-
viande-
ring en bunkeren (bestemmingen zoals bedoeld in de artikelen 36 en 45 en, indien toepasselijk, artikel 44 van Verordening (EG) nr. 800/1999 van de Commissie (PB L 102 van 17.4.1999, blz. 11)).

B04: Turkije, Oekraïne, Belarus, Moldavië, Rusland, Georgië, Armenië, Azerbeidzjan, Kazachstan, Turkmenistan, Oezbekistan, Tadzjikistan, Kirgizië, Marokko, Algerije, Tunesië, Libië, Libanon, Syrië, Irak, Iran, Israël, Westelijke Jordaanoever/Gazastrook, Jordanië, Saoedi-Arabië, Koeweit, Bahrein, Qatar, Verenigde Arabische Emiraten, Oman, Jemen, Pakistan, Sri Lanka, Myanmar (Birma), Thailand, Vietnam, Indonesië, Filipijnen, China, Noord-Korea, Hongkong, Soedan, Mauritië, Mali, Burkina Faso, Niger, Tsjaad, Kaapverdië, Senegal, Gambia, Guinee-Bissau, Guinee, Sierra Leone, Liberia, Ivoorkust, Ghana, Togo, Benin, Nigeria, Kameroen, Centraal-Afrikaanse Republiek, Equatoriaal-Guinea, Sao Tomé en Príncipe, Gabon, Congo (Republiek), Congo (Democratische Republiek), Rwanda, Burundi, Sint-Helena en onderhorigheden, Angola, Ethiopië, Eritrea, Djibouti, Somalië, Oeganda, Tanzania, Seychellen en onderhorigheden, Brits gebied in de Indische Oceaan, Mozambique, Mauritius, Comoren, Mayotte, Zambia, Malawi, Zuid-Afrika, Lesotho.

VERORDENING (EG) Nr. 419/2007 VAN DE COMMISSIE
van 18 april 2007
tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector eieren

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2771/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector eieren⁽¹⁾, en met name op artikel 8, lid 3, derde alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 2771/75 is bepaald dat het verschil tussen de wereldmarktprijs voor de in artikel 1, lid 1, van die verordening genoemde producten en de prijs voor deze producten op de markt van de Gemeenschap kan worden overbrugd door een restitutie bij de uitvoer.
- (2) Gezien de huidige marktsituatie in de sector eieren moeten derhalve uitvoerrestituties worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 2771/75 vastgestelde voorschriften en criteria.
- (3) Krachtens artikel 8, lid 3, tweede alinea, van Verordening (EEG) nr. 2771/75 kan de restitutie variëren naar gelang van de bestemming, indien de situatie op de wereldmarkt of de specifieke vereisten van bepaalde markten dat noodzakelijk maakt of maken.
- (4) Restituties mogen uitsluitend worden toegekend voor producten die vrij in de Gemeenschap kunnen circuleren en die voldoen aan het bepaalde in Verordening (EG) nr. 852/2004 van het Europees Parlement en de Raad van

29 april 2004 inzake levensmiddelenhygiëne⁽²⁾ en Verordening (EG) nr. 853/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 houdende vaststelling van specifieke hygiënevoorschriften voor levensmiddelen van dierlijke oorsprong⁽³⁾, alsmede aan de bij Verordening (EEG) nr. 1907/90 van de Raad van 26 juni 1990 betreffende bepaalde handelsnormen voor eieren⁽⁴⁾ vastgestelde voorschriften inzake het merken.

- (5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor slachtpluimvee en eieren,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De in artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 2771/75 bedoelde uitvoerrestituties worden toegekend voor de producten en met toepassing van de bedragen die zijn vastgesteld in de bijlage bij de onderhavige verordening, op voorwaarde dat aan het bepaalde in lid 2 van het onderhavige artikel wordt voldaan.

2. De op grond van lid 1 voor een restitutie in aanmerking komende producten moeten voldoen aan de desbetreffende eisen van de Verordeningen (EG) nr. 852/2004 en (EG) nr. 853/2004, namelijk dat zij zijn vervaardigd in een erkende inrichting en dat zij voldoen aan de in bijlage II, sectie I, bij Verordening (EG) nr. 853/2004 en in Verordening (EEG) nr. 1907/90 vastgestelde voorschriften inzake het merken.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 19 april 2007.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 april 2007.

Voor de Commissie

Jean-Luc DEMARTY

Directeur-generaal Landbouw en plattelandsontwikkeling

⁽¹⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 49. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 679/2006 (PB L 119 van 4.5.2006, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 139 van 30.4.2004, blz. 1; gerectificeerd in PB L 226 van 25.6.2004, blz. 3.

⁽³⁾ PB L 139 van 30.4.2004, blz. 55; gerectificeerd in PB L 226 van 25.6.2004, blz. 22. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1791/2006 (PB L 363 van 20.12.2006, blz. 1).

⁽⁴⁾ PB L 173 van 6.7.1990, blz. 5. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1582/2006 (PB L 294 van 25.10.2006, blz. 1).

BIJLAGE

Uitvoerrestituties in de sector eieren van toepassing vanaf 19 april 2007

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Restitutiebedrag
0407 00 11 9000	A02	EUR/100 st.	1,08
0407 00 19 9000	A02	EUR/100 st.	0,53
0407 00 30 9000	E09	EUR/100 kg	0,00
	E10	EUR/100 kg	20,00
	E19	EUR/100 kg	0,00
0408 11 80 9100	A03	EUR/100 kg	50,00
0408 19 81 9100	A03	EUR/100 kg	25,00
0408 19 89 9100	A03	EUR/100 kg	25,00
0408 91 80 9100	A03	EUR/100 kg	73,00
0408 99 80 9100	A03	EUR/100 kg	18,00

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

E09 Uitvoer naar Koeweit, Bahrein, Oman, Qatar, de Verenigde Arabische Emiraten, Jemen, Hongkong SAR, Rusland en Turkije

E10 Uitvoer naar Zuid-Korea, Japan, Maleisië, Thailand, Taiwan en de Filipijnen

E19 Uitvoer naar alle bestemmingen, met uitzondering van Zwitserland en de bestemmingen bedoeld onder E09 en E10

VERORDENING (EG) Nr. 420/2007 VAN DE COMMISSIE
van 18 april 2007
tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector slachtpluimvee

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2777/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector slachtpluimvee⁽¹⁾, en met name op artikel 8, lid 3, derde alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 8, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2777/75 is bepaald dat het verschil tussen de wereldmarktprijs voor de in artikel 1, lid 1, van die verordening genoemde producten en de prijs voor deze producten op de markt van de Gemeenschap kan worden overbrugd door een restitutie bij de uitvoer.
- (2) Gezien de huidige marktsituatie in de sector slachtpluimvee moeten derhalve uitvoerrestituties worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 2777/75 vastgestelde voorschriften en criteria.
- (3) Krachtens artikel 8, lid 3, tweede alinea, van Verordening (EEG) nr. 2777/75 kan de restitutie variëren naar gelang van de bestemming, indien de situatie op de wereldmarkt of de specifieke vereisten van bepaalde markten dat noodzakelijk maakt of maken.
- (4) Restituties mogen uitsluitend worden toegekend voor producten die vrij in de Gemeenschap kunnen circuleren en die zijn voorzien van een identificatiemerken zoals bedoeld in artikel 5, lid 1, onder b), van Verordening (EG)

nr. 853/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 houdende vaststelling van specifieke hygiënevoorschriften voor levensmiddelen van dierlijke oorsprong⁽²⁾. Deze producten moeten ook voldoen aan het bepaalde in Verordening (EG) nr. 852/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake levensmiddelenhygiëne⁽³⁾.

- (5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor slachtpluimvee en eieren,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De in artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 2777/75 bedoelde uitvoerrestituties worden toegekend voor de producten en met toepassing van de bedragen die zijn vastgesteld in de bijlage bij de onderhavige verordening, op voorwaarde dat aan het bepaalde in lid 2 van het onderhavige artikel wordt voldaan.

2. De op grond van lid 1 voor een restitutie in aanmerking komende producten moeten voldoen aan de desbetreffende eisen van de Verordeningen (EG) nr. 852/2004 en (EG) nr. 853/2004, namelijk dat zij zijn vervaardigd in een erkende inrichting en dat zij voldoen aan de in bijlage II, sectie I, bij Verordening (EG) nr. 853/2004 vastgestelde bepalingen inzake identificatiemerken.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 19 april 2007.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 april 2007.

Voor de Commissie

Jean-Luc DEMARTY

Directeur-generaal Landbouw en plattelandsontwikkeling

⁽¹⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 77. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 679/2006 (PB L 119 van 4.5.2006, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 139 van 30.4.2004, blz. 55. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1791/2006 (PB L 363 van 20.12.2006, blz. 1).

⁽³⁾ PB L 139 van 30.4.2004, blz. 1; gerectificeerd in PB L 226 van 25.6.2004, blz. 3.

BIJLAGE

Uitvoerrestituties in de sector slachtpluimvee voor de periode vanaf 19 april 2007

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Restitutiebedrag
0105 11 11 9000	A02	EUR/100 pcs	0,65
0105 11 19 9000	A02	EUR/100 pcs	0,65
0105 11 91 9000	A02	EUR/100 pcs	0,65
0105 11 99 9000	A02	EUR/100 pcs	0,65
0105 12 00 9000	A02	EUR/100 pcs	1,3
0105 19 20 9000	A02	EUR/100 pcs	1,3
0207 12 10 9900	V03	EUR/100 kg	43,0
0207 12 90 9190	V03	EUR/100 kg	43,0
0207 12 90 9990	V03	EUR/100 kg	43,0

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

V03 A24, Angola, Saudi-Arabië, Koeweit, Bahrein, Qatar, Oman, Verenigde Arabische Emiraten, Jordanië, Jemen, Libanon, Irak en Iran.

VERORDENING (EG) Nr. 421/2007 VAN DE COMMISSIE

van 18 april 2007

tot vaststelling van de toewijzingscoëfficiënt die moet worden toegepast op de invoercertificaataanvragen die in de periode van 9 april 2007 tot en met 16 april 2007 zijn ingediend uit hoofde van deelcontingent II in het kader van het bij Verordening (EG) nr. 2375/2002 geopende communautaire tariefcontingent voor zachte tarwe van een andere dan van hoge kwaliteit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1784/2003 van de Raad van 29 september 2003 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1301/2006 van de Commissie van 31 augustus 2006 houdende gemeenschappelijke voorschriften voor het beheer van door middel van een stelsel van invoercertificaten beheerde invoertariefcontingenten voor landbouwproducten ⁽²⁾, en met name op artikel 7, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 2375/2002 van de Commissie ⁽³⁾ is een jaarlijks tariefcontingent geopend voor de invoer van 2 988 387 t zachte tarwe van een andere dan van hoge kwaliteit. Dit contingent bestaat uit drie deelcontingenten.
- (2) Bij artikel 3, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2375/2002 is de hoeveelheid van deelcontingent II (volgnummer 09.4124) voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2007 vastgesteld op 38 000 t.
- (3) Uit de overeenkomstig artikel 5, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2375/2002 gedane mededeling blijkt dat de overeenkomstig artikel 5, lid 1, van die verordening in de periode van 9 april 2007 om 13.00 uur tot en met 16 april 2007 om 13.00 uur (plaatselijke tijd Brussel) ingediende aanvragen de beschikbare hoeveelheden over-

schrijden. Bijgevolg moet worden bepaald voor welke hoeveelheden invoercertificaten kunnen worden afgegeven, door de toewijzingscoëfficiënt vast te stellen die op de aangevraagde hoeveelheden moet worden toegepast.

- (4) Ook moet worden bepaald dat in het kader van het in Verordening (EG) nr. 2375/2002 bedoelde deelcontingent II geen invoercertificaten meer mogen worden afgegeven voor de lopende contingentperiode,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Voor elke invoercertificaataanvraag in het kader van het in Verordening (EG) nr. 2375/2002 bedoelde deelcontingent II die in de periode van 9 april 2007 om 13.00 uur tot en met 16 april 2007 om 13.00 uur (plaatselijke tijd Brussel) is ingediend, wordt een certificaat afgegeven voor de gevraagde hoeveelheid, vermenigvuldigd met een toewijzingscoëfficiënt van 33,119287 %.

2. De afgifte van certificaten in het kader van het in Verordening (EG) nr. 2375/2002 bedoelde deelcontingent II, waarvoor de aanvraag is ingediend met ingang van 16 april 2007 om 13.00 uur (plaatselijke tijd Brussel), wordt voor de lopende contingentperiode geschorst.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 april 2007.

Voor de Commissie

Jean-Luc DEMARTY

Directeur-generaal Landbouw en plattelandsontwikkeling

⁽¹⁾ PB L 270 van 21.10.2003, blz. 78. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1154/2005 van de Commissie (PB L 187 van 19.7.2005, blz. 11).

⁽²⁾ PB L 238 van 1.9.2006, blz. 13. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 289/2007 (PB L 78 van 17.3.2007, blz. 17).

⁽³⁾ PB L 358 van 31.12.2002, blz. 88. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2022/2006 (PB L 384 van 29.12.2006, blz. 70).

VERORDENING (EG) Nr. 422/2007 VAN DE COMMISSIE**van 18 april 2007****tot vaststelling van de representatieve prijzen in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede van ovoalbumine, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1484/95**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2771/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector eieren ⁽¹⁾, en met name op artikel 5, lid 4,Gelet op Verordening (EEG) nr. 2777/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector slachtpluimvee ⁽²⁾, en met name op artikel 5, lid 4,Gelet op Verordening (EEG) nr. 2783/75 van de Raad van 29 oktober 1975 betreffende een gemeenschappelijke regeling van het handelsverkeer voor ovoalbumine en lactoalbumine ⁽³⁾, en met name op artikel 3, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1484/95 van de Commissie ⁽⁴⁾, zijn de uitvoeringsbepalingen van de regeling voor de toepassing van de aanvullende invoerrechten en de representatieve prijzen in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede voor ovoalbumine, vastgesteld.

- (2) Uit een regelmatige controle van gegevens waarvan wordt uitgegaan bij de vaststelling van de representatieve prijzen voor de producten van de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede voor ovoalbumine, blijkt dat de representatieve prijzen voor de invoer van bepaalde producten moeten worden gewijzigd, met inachtneming van de naar gelang van de oorsprong optredende prijsverschillen. Derhalve moeten de representatieve prijzen voor die producten worden gepubliceerd.

- (3) Deze wijziging, gezien de marktsituatie, moet zo spoedig mogelijk worden toegepast.

- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor slachtpluimvee en eieren,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage I bij Verordening (EG) nr. 1484/95 wordt vervangen door de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 19 april 2007.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 april 2007.

Voor de Commissie

Jean-Luc DEMARTY

Directeur-generaal Landbouw en plattelandsontwikkeling

⁽¹⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 49. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 679/2006 (PB L 119 van 4.5.2006, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 77. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 679/2006.

⁽³⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 104. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2916/95 van de Commissie (PB L 305 van 19.12.1995, blz. 49).

⁽⁴⁾ PB L 145 van 29.6.1995, blz. 47. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 308/2007 (PB L 81 van 22.3.2007, blz. 28).

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 18 april 2007 tot vaststelling van de representatieve prijzen in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede van ovoalbumine, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1484/95

„BIJLAGE I

GN-code	Omschrijving	Representatieve prijs (EUR/100 kg)	Zekerheid zoals bedoeld in artikel 3, lid 3 (EUR/100 kg)	Oorsprong ⁽¹⁾
0207 12 90	Geslachte kippen (zogenaamde kippen 65 %), bevroren	99,9	5	01
		95,4	7	02
0207 14 10	Delen zonder been, van hanen of van kippen, bevroren	214,6	26	01
		228,5	21	02
		303,7	0	03
0207 25 10	Geslachte kalkoenen (zogenaamde kalkoenen 80 %), bevroren	143,8	5	01
0207 27 10	Delen zonder been, van kalkoenen, bevroren	264,5	10	01
		259,6	11	03
1602 32 11	Bereidingen van hanen of van kippen, niet gekookt en niet gebakken	207,8	24	01

⁽¹⁾ Verklaring van de code:

- 01 Brazilië
- 02 Argentinië
- 03 Chili.”

II

(Besluiten op grond van het EG- en het Euratom-Verdrag waarvan publicatie niet verplicht is)

BESLUITEN/BESCHIKKINGEN

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 20 oktober 2004

in een procedure op grond van artikel 81, lid 1, van het EG-Verdrag

(Zaak COMP/C.38.238/B.2) — Ruwe tabak — Spanje

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2004) 4030)

(Slechts de teksten in de Engelse, de Italiaanse en de Spaanse taal zijn authentiek)

(2007/236/EG)

Op 20 oktober 2004 nam de Commissie een beschikking aan betreffende een procedure krachtens artikel 81 van het EG-Verdrag. Overeenkomstig de bepalingen van artikel 30 van Verordening (EG) nr. 1/2003 ⁽¹⁾, publiceert de Commissie hierbij de namen van de partijen en de belangrijkste punten van de beschikking — met inbegrip van de opgelegde sancties — rekening houdend met het rechtmatige belang van de ondernemingen inzake de bescherming van hun bedrijfsgeheimen. Een niet-vertrouwelijke versie van de volledige tekst van de beschikking is te vinden in de authentieke talen van de zaak en in de werktalen van de Commissie op de website van DG Concurrentie op het volgende adres: http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html

SAMENVATTING VAN DE BESCHIKKING

1. INLEIDING

De beschikking behandelt twee horizontale inbreuken: de ene door de bedrijven voor bewerking en de andere door de vertegenwoordigers van de producenten van ruwe tabak in Spanje.

De door de bewerkingsbedrijven gepleegde inbreuk betreft overeenkomsten en/of onderling afgestemde gedragingen tussen de vier ondernemingen die zich bezighouden met de eerste bewerking van ruwe tabak in Spanje, namelijk Compañía española de tabaco en rama, SA („Cetarsa”), Agroexpansión SA („Agroexpansión”), World Wide Tobacco España („WWTE”) en Tabacos españoles SL („Taes”) (hierna collectief „de bewerkingsbedrijven” genoemd), alsook Deltafina SpA („Deltafina”, een Italiaans bedrijf), dat hetzij rechtstreeks, hetzij, vanaf 1999, via de vereniging ANETAB betrokken was. Het doel van dit geheim kartel bestond erin om elk jaar, tussen 1996 en 2001, de (maximale) gemiddelde leveringsprijs voor elke soort ruwe tabak vast te stellen en de hoeveelheden van elke soort ruwe tabak die gekocht zou worden, onderling te verdelen. Gedurende de laatste drie jaar maakten de bewerkingsbedrijven eveneens onderling afspraken over de prijsklassen per kwaliteitscategorie van elke soort ruwe tabak die opgenomen waren in de aan de „teeltcontracten” gehechte schema's, alsmede over de bijkomende toepasselijke voorwaarden (dat wil zeggen de gemiddelde minimumprijs per producent en per telersvereniging).

De door de producenten gepleegde inbreuk betreft overeenkomsten en/of onderling afgestemde gedragingen tussen de drie landbouwerscentrales in Spanje ⁽²⁾: ASAJA, UPA en COAG, en de confederatie van landbouwcoöperatieven (CCA) ⁽³⁾ (hierna collectief „de vertegenwoordigers van de producenten” genoemd). Dit kartel had tot doel om elk jaar, tussen ten laatste 1996 en 2001, de prijsklassen per kwaliteitscategorie van elke soort ruwe tabak vast te stellen die opgenomen waren in de aan de „teeltcontracten” gehechte schema's, alsook de bijkomende toepasselijke voorwaarden te bepalen.

2. ACHTERGROND VAN DE ZAAK EN PROCEDURE

De Commissie leidde deze procedure ambtshalve in met inspecties, tussen 3 en 5 oktober 2001, in de lokalen van verschillende Spaanse bewerkingsbedrijven en andere marktdeelnemers.

Bij brief van 16 januari 2002 kondigden de vier Spaanse bewerkingsbedrijven en hun vereniging ANETAB aan dat zij bereid waren in het kader van de procedure met de Commissie mee te werken onder de voorwaarden van de clementiemededeling van 1996; zij verstrekten verschillende documenten als bewijsmateriaal van de betrokken feiten. Zij deelden de Commissie ook mee dat zij sinds 3 oktober 2001 hun praktijken hadden beëindigd.

⁽²⁾ Asociación agraria de jóvenes agricultores (ASAJA), Unión de pequeños agricultores (UPA) en Coordinadora de organizaciones de agricultores y ganaderos (COAG).

⁽³⁾ Confederación de cooperativas agrarias de España (CCA).

⁽¹⁾ PB L 1 van 4.1.2003, blz. 1.

In de loop van de procedure werden verschillende verzoeken om inlichtingen gestuurd aan de betrokken partijen, waaronder één aan het Spaanse Ministerie van Landbouw, Visserij en Voedsel (het „Ministerie van Landbouw”) betreffende de Spaanse regelgeving inzake landbouwproducten.

Op 11 december 2003 leidde de Commissie de procedure in deze zaak in en nam zij een mededeling van punten van bezwaar aan waarop de adressaten konden reageren, zowel schriftelijk als op de mondelinge hoorzitting van 29 maart 2004.

3. PARTIJEN

3.1. De bewerkingsbedrijven

De beschikking is gericht tot de vier Spaanse bewerkingsbedrijven (Cetarsa, Agroexpansión, WWTE en Taes) en Deltafina, alsook tot de moedermaatschappijen van een aantal van deze ondernemingen.

Cetarsa is een openbare onderneming die tot 1990 een wettelijk monopolie had op de bewerking van ruwe tabak in Spanje. Zij is nog steeds het grootste Spaanse bewerkingsbedrijf en kocht in 2001 ongeveer 67,6 % van de dat jaar in Spanje gekochte ruwe tabak.

Agroexpansión werd in 1988 als een familiale onderneming door haar voorzitter opgericht. In het eerste halfjaar van 1997 verwierf de onderneming Intabex Netherlands bv („Intabex”), een volledige dochteronderneming van Dimon Inc. („Dimon”), het volledige kapitaal. In 2001 kocht Agroexpansión ongeveer 15 % van de dat jaar in Spanje gekochte ruwe tabak.

Sinds mei 1998 staat WWTE voor ongeveer 90 % onder de zeggenschap van de Noord-Amerikaanse multinational Standard Commercial Corporation („SCC”), via twee volledige dochterondernemingen: Standard Commercial Tobacco Co. Inc. („SCTC”) en Trans-Continental Leaf Tobacco Corporation („TCLT”). Van 1995 tot mei 1998 had SCC, via TCLT, twee derde van het kapitaal van WWTE in handen. In 2001 kocht WWTE ongeveer 15,7 % van de dat jaar in Spanje gekochte ruwe tabak.

Taes is een dochteronderneming van de Universal Corporation Group. Tot december 2002 had Universal Leaf Tobacco Company Inc. („Universal Leaf”), een volledige dochteronderneming van Universal Corporation, 90 % van de Taes-aandelen in handen. Sinds december 2002 is Taes een volledige dochteronderneming van Universal Leaf. In 2001 kocht Taes ongeveer 1,6 % van de dat jaar in Spanje gekochte ruwe tabak.

Deltafina is de volledige dochteronderneming van Universal Corporation in Italië, en derhalve de zustermaatschappij van Taes. Deze onderneming is verantwoordelijk voor de activiteiten van het concern Universal in Europa. Zij koopt het merendeel van de door Taes in Spanje aangekochte tabak, alsmede een aanzienlijk deel van de tabak van twee andere Spaanse bewerkingsbedrijven.

De beschikking is eveneens gericht tot de moedermaatschappijen van WWTE en Agroexpansión omdat zij hoofdelijk en gezamenlijk aansprakelijk zijn voor het gedrag van de dochterondernemingen.

Nadat de partijen werden gehoord, besloot de Commissie de procedure tegen Universal Corporation, Universal Leaf, Intabex en ANETAB te beëindigen. Wat Universal Corporation, Universal Leaf en Intabex betreft, meende de Commissie dat zij er niet voldoende bewijs van had dat deze maatschappijen een beslissende invloed op Deltafina en Taes uitoefenen (wat Universal Corporation en Universal Leaf betreft) en op Agroexpansión (wat Intabex betreft). Dimon, de uiteindelijke moedermaatschappij van Agroexpansión, wordt evenwel aansprakelijk geacht. Wat ANETAB betreft, meende de Commissie dat zij er niet voldoende bewijzen van had dat het gedrag van ANETAB verschillend zou zijn van het gedrag van haar vier leden-ondernemingen.

3.2. De producenten

De beschikking is ook gericht aan de drie organisaties van landbouwcentrales (ASAJA, UPA en COAG) en de confederatie van landbouwcoöperatieven, CCAE, die allemaal tabaksproducenten vertegenwoordigen.

Nadat de partijen werden gehoord, besloot de Commissie de procedure tegen FNCT, ACOTAB en TABARES te beëindigen, omdat zij fungeerden als sectorale plaatselijke afdeling van ASAJA (wat FNCT betreft) en UPA (wat ACOTAB en TABARES betreft).

4. DE BETROKKEN SECTOR: SPAANSE RUWE TABAK

De productie van ruwe tabak in de EU vertegenwoordigt ongeveer 5 % van de wereldwijde productie van ruwe tabak. Griekenland, Italië en Spanje zijn de leiders wat betreft de geproduceerde tabak, en zijn goed voor respectievelijk 38 %, 37,5 % en 12 % van de productie in de EU. De productie van ruwe tabak in de EU is onderworpen aan een quotaregeling (zie hieronder).

De door de telers geproduceerde ruwe tabak is geen homogeen product. De communautaire wetgeving erkent acht verschillende soorten. In Spanje is Bright de meest voorkomende soort. Binnen elke categorie kunnen verschillende kwaliteitscategorieën worden onderscheiden. Het vaststellen van de kwaliteitscategorie wordt overgelaten aan de bedrijfstak en wordt uiteindelijk bepaald tijdens de onderhandelingen tussen particulieren. Na het drogen, verkopen de producenten de tabak aan de bewerkingsbedrijven in partijen waarvan de prijs verschilt afhankelijk van de kwaliteit van de daarin vervatte tabak.

5. HET REGELGEVINGSKADER

Zowel de productie van ruwe tabak als de verkoop ervan aan de bewerkingsbedrijven zijn onderworpen aan communautaire en nationale wetgeving.

5.1. De gemeenschappelijke ordening der markten voor ruwe tabak

De gemeenschappelijke ordening der markten in de sector ruwe tabak werd in 1970 vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 727/70 van de Raad ⁽¹⁾. Deze regeling werd in 1992 vervangen door Verordening (EEG) nr. 2075/92 van de Raad ⁽²⁾ die in 1998 aanzienlijk werd gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1636/98 van de Raad ⁽³⁾ en Verordening (EG) nr. 2848/98 van de Commissie ⁽⁴⁾.

De gemeenschappelijke ordening der markten in de sector ruwe tabak voorziet in i) een productiequotaregeling en ii) de ondersteuning van het inkomen van de producenten via een premie-regeling voor de productie van ruwe tabak.

Er wordt alleen een premie toegekend voor tabak die geproduceerd wordt binnen de toegewezen quota (met bepaalde aanpassingen). Sinds 1998 wordt de betaling van een deel van de communautaire premie (het zogenaamde variabele gedeelte) gekoppeld aan de kwaliteit van de geproduceerde tabak, die tot uiting komt in de prijs. Het variabele gedeelte van de premie wordt betaald aan de telersverenigingen.

Krachtens de gemeenschappelijke ordening der markten moeten elke producent of telersvereniging en elk bedrijf voor eerste bewerking aan het begin van het verkoopseizoen van elk jaar (rond maart-mei, wanneer tabakzaailingen worden verplant) zogenaamde „teeltcontracten” sluiten, waarin de „contractprijzen” voor elke kwaliteitscategorie van elke verschillende soort worden overeengekomen. In dit stadium worden de prijzen vaak vermeld in de vorm van een prijsmarge. In Spanje worden de contractprijzen in feite vermeld als een reeks prijsklassen voor de verschillende kwaliteitscategorieën van een bepaalde soort tabak (bv. Bright). De in de teeltcontracten opgenomen prijsklassen zijn relatief breed. Opgemerkt zij evenwel dat de uiteindelijke prijs (of „leveringsprijs”) pas wordt vastgesteld wanneer de oogst plaatsvindt (dat wil zeggen tussen oktober en januari) en dat deze aanzienlijk kan afwijken van de „prijs in het teeltcontract”, afhankelijk van kwaliteit, hoeveelheden en verdere onderhandelingen.

De communautaire wetgeving begunstigt de oprichting van kolomorganisaties waarbinnen producenten en bewerkingsbedrijven zouden moeten samenwerken voor een efficiënte werking van de markt. Praktijken als het vaststellen van prijzen en quota zijn uitdrukkelijk verboden. Geen enkele van de bij deze zaak betrokken verenigingen zijn kolomorganisaties in de zin van de communautaire wetgeving.

5.2. Nationale wetgeving

In Spanje regelen een wet van 1982 en een koninklijk decreet van 1985 de onderhandelingen over en het sluiten van standaardteeltcontracten tussen vertegenwoordigers van producenten en bewerkingsbedrijven. Dit algemene regelgevingskader (met inbegrip van de later door het Ministerie van Landbouw genomen maatregelen) had (tot het jaar 2000) tot doel om

gezamenlijke onderhandelingen tussen producenten en bewerkingsbedrijven over de „teeltcontractprijzen” minstens aan te moedigen. Sinds 2000 is bij een nieuwe wet vereist dat de partijen bij teeltcontracten individueel de contractprijzen moeten overeenkomen.

6. IN DE BESCHIKKING BEHANDELDE PRAKTIJEN

6.1. Het kartel van de bewerkingsbedrijven

De vier Spaanse bewerkingsbedrijven en Deltafina maakten afspraken over de (maximale) gemiddelde prijs die zij zouden betalen bij levering van elke soort ruwe tabak, ongeacht de kwaliteitscategorieën („(maximale) gemiddelde leveringsprijs”) en over de hoeveelheden tabak die elk van hen kon kopen. Op die manier wilden de bewerkingsbedrijven vermijden dat tijdens de onderhandelingen met de producenten bij levering de prijzen op een voor hen onaanvaardbaar niveau zouden uitkomen. De beschikking bestrijkt de periode 1996-2001. Sinds 1998 stelden de bewerkingsbedrijven ook een ingewikkeld toezichts- en handavingsmechanisme in (met onder meer regelmatige uitwisseling van informatie en verplichte overdracht van tabak) met betrekking tot hun respectieve gedrag bij de levering. Van 1999 tot 2001 maakten de bewerkingsbedrijven eveneens onderling afspraken over de „contractprijzen” (prijsklassen en bijkomende voorwaarden) die zij dan aan de vertegenwoordigers van de producenten zouden aanbieden bij de onderhandelingen over de jaarlijkse standaardteeltcontracten.

6.2. Het kartel van de producenten

De vertegenwoordigers van de producenten maakten afspraken over de „contractprijzen” (prijsklassen en bijkomende voorwaarden) die zij dan aan de bewerkingsbedrijven zouden aanbieden bij de onderhandelingen over de standaardteeltcontracten.

Er was sprake van bijkomende prijsvoorwaarden in de vorm van minimale gemiddelde prijzen per producent, alsook per telersvereniging, voor elke soort tabak, ongeacht de verschillende kwaliteitscategorieën. Opgemerkt zij dat de minimale gemiddelde prijzen per telersvereniging na de onderhandelingen bij de levering, vanzelfsprekend nog steeds konden worden verhoogd.

7. JURIDISCHE BEOORDELING

In de beschikking oordeelt de Commissie dat bovenbeschreven praktijken twee afzonderlijke inbreuken op artikel 81 van het Verdrag vormen (in beide gevallen gaat het om één voortdurende inbreuk).

Alle deelnemers aan de inbreuk waartoe de beschikking is gericht zijn ondernemingen, ondernemingsverenigingen of verenigingen van ondernemingsverenigingen in de zin van artikel 81 van het Verdrag.

Overeenkomsten en/of onderling afgestemde gedragingen waarbij rechtstreeks of zijdelings transactiepreizen worden bepaald of hoeveelheden worden verdeeld zijn door hun doel zelf concurrentiebeperkend. Deze gedragingen worden specifiek geviserd in artikel 81, lid 1, van het EG-Verdrag.

⁽¹⁾ PB L 94 van 28.4.1970, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 860/92 (PB L 91 van 7.4.1992, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 215 van 30.7.1992, blz. 70. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 864/2004 (PB L 161 van 30.4.2004, blz. 48, gerectificeerd in PB L 206 van 9.6.2004, blz. 20).

⁽³⁾ PB L 210 van 28.7.1998, blz. 23.

⁽⁴⁾ PB L 358 van 31.12.1998, blz. 17. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1809/2004 (PB L 318 van 19.10.2004, blz. 18).

Dergelijke gedragingen kunnen, ten minste potentieel, de handel tussen Spanje en de andere lidstaten beïnvloeden, aangezien zij de volledige Spaanse markt bestrijken en verband houden met een product (ruwe tabak) dat een grondstof vormt voor bewerkte tabak, een product dat op grootse schaal wordt geëxporteerd.

In de beschikking wordt het vraagstuk behandeld van de toepassing van Verordening nr. 26 van de Raad van 4 april 1962 inzake de toepassing van bepaalde regels betreffende de mededinging op de voortbrenging van en de handel in landbouwproducten ⁽¹⁾ („Verordening nr. 26”) op de praktijken in kwestie. De conclusie luidt dat de concurrentiebeperkende praktijken ter zake niet beschouwd kunnen worden als „noodzakelijk” voor het bereiken van de doelstellingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en dat zij derhalve volledig onderworpen zijn aan de toepassing van artikel 81, lid 1, van het Verdrag.

Ten slotte wordt in de beschikking geconcludeerd dat de bewerkingsbedrijven noch uit hoofde van de nationale wetgeving noch van de ministeriële praktijk verplicht waren om afspraken te maken over de maximale gemiddelde leveringsprijs voor ruwe tabak of om de door elk bewerkingsbedrijf te kopen tabakshoeveelheden te verdelen. Bovendien was krachtens dit regelgevingskader niet vereist dat bewerkingsbedrijven en producenten tezamen de „contractprijzen” (prijsklassen of bijkomende voorwaarden) moesten overeenkomen, en werd de potentiële concurrentie tussen hen ook niet uitgesloten. Bijgevolg vallen de overeenkomsten tussen en/of onderling afgestemde gedragingen van enerzijds de vertegenwoordigers van de producenten en anderzijds de bewerkingsbedrijven, onder artikel 81, lid 1, van het Verdrag.

8. AANSPRAKELIJKHEID VAN DELTAFINA EN DE MOEDERMAATSCHAPPIJEN VAN WWTE EN AGROEXPANSIÓN

Volgens de beschikking heeft Deltafina ten volle deelgenomen aan het kartel van de bewerkingsbedrijven, hoewel het geen actief bewerkingsbedrijf is in Spanje, omdat het wegens verschillende redenen een vooraanstaande rol speelt op de Spaanse markt van ruwe tabak, met name: 1) het is de belangrijkste klant van drie van de Spaanse bewerkingsbedrijven, 2) het is de uiteindelijke grootste koper van tabak in Spanje en 3) het is de dochteronderneming van het concern Universal dat verantwoordelijk is voor de Europese markt.

Volgens de beschikking hebben voorts Dimon (voor Agroexpansión) en SCC, TCLT en SCTC (voor WWTE) tijdens de betrokken periode een beslissende invloed uitgeoefend op hun dochterondernemingen en moeten zij derhalve hoofdelijk en gezamenlijk aansprakelijk worden gesteld voor de gedragingen van hun dochteronderneming.

9. BOETEN

9.1. Zwaarte van de inbreuk

Bij de beoordeling van de zwaarte van de inbreuken moet rekening worden gehouden met het feit dat de productie van ruwe

tabak in Spanje 12 % van de productie van de Gemeenschap vertegenwoordigt. De omvang van de markt is veeleer klein (in 2001 bedroeg de waarde van de in Spanje gekochte tabak ongeveer 25 miljoen EUR) en de markt is voornamelijk geconcentreerd in één regio van Spanje, namelijk Extremadura.

De aard van de inbreuk wordt evenwel als zeer ernstig beschouwd, aangezien het gaat over het vaststellen van de prijzen van de soorten ruwe tabak in Spanje en (wat de bewerkingsbedrijven betreft) het verdelen van hoeveelheden.

Hoewel de Commissie niet beschikt over een sluitend bewijs van de daadwerkelijke invloed van de door de producenten en bewerkingsbedrijven gepleegde inbreuken op de markt, kan worden gezegd dat, ten minste sinds 1998, het kartel van de bewerkingsbedrijven ten volle werd uitgevoerd en gehandhaafd en dat het een reële invloed op de markt kon hebben.

Op basis van bovenstaande overwegingen concludeert de Commissie dat beide inbreuken als zeer ernstig moeten worden aangemerkt. Bij de vaststelling van het startbedrag van de boeten houdt de Commissie evenwel rekening met de relatief beperkte omvang van de markt.

9.2. Individuele weging en afschrikkende werking

- i) Wat het kartel van de bewerkingsbedrijven (met inbegrip van Deltafina) betreft, is de Commissie van oordeel dat de boeten proportioneel moeten worden verminderd afhankelijk van de bijdrage die elk van de betrokken partijen heeft geleverd aan het onrechtmatige gedrag en van hun marktpositie.

Dit in acht genomen, concludeert de Commissie dat Deltafina het hoogste startbedrag opgelegd moet krijgen wegens haar prominente marktpositie, zoals hierboven in punt 8 is uiteengezet.

In ruime zin kan gesteld worden dat de Spaanse bewerkingsbedrijven min of meer een gelijke bijdrage hebben geleverd aan het onrechtmatige gedrag. De startbedragen moeten evenwel rekening houden met het verschil in marktomvang en marktaandeelen van elk van de betrokken bedrijven.

Met een marktaandeel van ongeveer 67 % van de markt voor aankopen van Spaanse ruwe tabak, is Cetarsa veruit het belangrijkste Spaanse bedrijf voor eerste bewerking. Het moet derhalve in een eigen categorie worden ondergebracht en het hoogste startbedrag van de geldboete worden opgelegd. Agroexpansión en WWTE hebben elk ongeveer een marktaandeel van ongeveer 15 % en moeten hetzelfde startbedrag van de geldboete opgelegd krijgen. Ten slotte dient Taes, veruit het kleinste betrokken bewerkingsbedrijf, met een marktaandeel van slechts 1,6 %, het laagste startbedrag opgelegd te krijgen.

⁽¹⁾ PB 30 van 20.4.1962, blz. 993/62.

Aangezien Agroexpansión en WWTE deel uitmaken van grote concerns waartoe de beschikking eveneens is gericht, wordt op hun boeten een vermenigvuldigingsfactor van respectievelijk 2 en $1\frac{1}{2}$ toegepast om te zorgen voor een voldoende afschrikkende werking.

- ii) Wat het gedrag van de vertegenwoordigers van de producenten betreft, wordt in de beschikking geconcludeerd dat zij slechts een symbolische boete moeten krijgen wegens de volgende redenen.

Hoewel de vertegenwoordigers van de producenten en de bewerkingsbedrijven krachtens de toepasselijke nationale regels niet verplicht waren gezamenlijk de prijsklassen en bijkomende voorwaarden overeen te komen, was in de tusschen 1995 en 1998 gesloten standaard „teeltcontracten” bepaald dat alle vertegenwoordigers van producenten gezamenlijk met elk individueel bewerkingsbedrijf zouden onderhandelen over de prijstarieven en bijkomende voorwaarden met betrekking tot de tabaksverkoop. In 1999 keurde het Ministerie van Landbouw zelfs de prijstarieven goed waarover reeds door alle vertegenwoordigers van producenten en de vier bewerkingsbedrijven gezamenlijk was onderhandeld. Deze tarieven werden gehecht aan de „standaard”contracten die dat jaar in het staatsblad werden gepubliceerd. Ten slotte nodigde het Ministerie van Landbouw in 2000 en 2001 de vertegenwoordigers van beide sectoren uit op een aantal bijeenkomsten — waarvan sommigen op het ministerie zelf werden gehouden — om een overeenkomst over de prijstarieven te bereiken. Door dit te doen, heeft het ministerie de producenten minstens aangemoedigd om onverwijld door te gaan met hun gezamenlijke onderhandelingen over deze tarieven.

Op basis daarvan wordt in de beschikking erkend dat het regelgevingskader met betrekking tot de collectieve onderhandelingen over standaardovereenkomsten een aanzienlijke mate van onzekerheid kon creëren wat de wettelijkheid van de gedragingen van de producenten betreft. Bovendien behoorden het bestaan en de resultaten van de onderhandelingen over standaardcontracten tot de openbaarheid en stelde geen enkele autoriteit ooit de verenigbaarheid ervan met de communautaire of Spaanse wetgeving in vraag alvorens onderhavige procedure werd ingeleid.

Derhalve wordt elke vertegenwoordiger van producenten in de beschikking een symbolische boete van 1 000 EUR opgelegd. Aangezien de vertegenwoordigers van producenten een symbolische boete wordt opgelegd, is de toepassing van andere criteria bij het bepalen van boeten voor hen irrelevant.

Rekening houdend met bovenstaande overwegingen wordt het startbedrag van de boeten in dit geval als volgt vastgesteld:

— Deltafina	8 000 000 EUR
— Cetarsa	8 000 000 EUR
— WWTE	$1\ 800\ 000 \times 1,5 = 2\ 700\ 000$ EUR
— Agroexpansión	$1\ 800\ 000 \times 2 = 3\ 600\ 000$ EUR
— Taes	200 000 EUR
— ASAJA	1 000 EUR

— UPA	1 000 EUR
— COAG	1 000 EUR
— CCAE	1 000 EUR

9.3. Duur van de inbreuk

De concurrentie beperkende praktijken van de bewerkingsbedrijven en Deltafina duurden langer dan vijf jaar en vier maanden. Derhalve moeten de boeten van elke producent verhoogd worden met 50 %.

Derhalve worden de volgende basisbedragen van de boeten vastgesteld:

— Deltafina	12 000 000 EUR
— Cetarsa	12 000 000 EUR
— WWTE	4 050 000 EUR
— Agroexpansión	5 400 000 EUR
— Taes	300 000 EUR

9.4. Verzwarende omstandigheden

De documenten in het dossier van de Commissie leveren daadwerkelijk het bewijs dat Deltafina de leiding heeft genomen bij het bemiddelen over en het ontwerp, de uitvoering en de handhaving van de overeenkomsten over de (maximale) gemiddelde leveringsprijzen en over de hoeveelheden die de bewerkingsbedrijven na 1996 hebben gesloten. De onderneming fungeerde ook als bewaarplaats voor de concurrentie beperkende overeenkomsten van de bewerkingsbedrijven. Wegens deze redenen dient het basisbedrag van de aan Deltafina opgelegde boete te worden verhoogd met 50 %.

9.5. Verzachtende omstandigheden

De Spaanse regelgevingscontext waarin de concurrentie beperkende praktijken en overeenkomsten hebben plaatsgevonden geldt als een verzachtende omstandigheid voor de bewerkingsbedrijven ten aanzien van hun overeenkomst over prijsklassen en bijkomende voorwaarden voorafgaand aan de openbare onderhandelingen met de vertegenwoordigers van de producenten over het standaardteeltcontract.

De gedragingen van de bewerkingsbedrijven gingen, wat hun geheime overeenkomst over de (maximale) gemiddelde leveringsprijzen en de onderlinge verdeling van de hoeveelheden betreft, verder dan de reikwijdte van het relevante regelgevingskader met betrekking tot de openbare onderhandelingen en overeenkomsten met de vertegenwoordigers van producenten. De Commissie is evenwel van oordeel dat de openbare onderhandelingen in zekere mate de materiële context voor de gedragingen van de bewerkingsbedrijven hebben bepaald en derhalve als verzachtende omstandigheid voor de bewerkingsbedrijven moeten worden beschouwd.

Wegens die redenen moeten alle bovenbeschreven verzachtende omstandigheden samen, wat de gedragingen van de bewerkingsbedrijven betreft, leiden tot een vermindering met 40 % van het basisbedrag van de boeten die de bewerkingsbedrijven (met inbegrip van Deltafina) anders zouden worden opgelegd.

Met inachtneming van de verzwarende en verzachtende omstandigheden komen de geldboetes neer op de volgende bedragen:

— Deltafina	13 200 000 EUR
— Cetarsa	7 200 000 EUR
— WWTE	2 430 000 EUR
— Agroexpansión	3 240 000 EUR
— Taes	180 000 EUR
— ASAJA	1 000 EUR
— UPA	1 000 EUR
— COAG	1 000 EUR
— CCAE	1 000 EUR

9.6. Maximumgrens van de geldboete

Artikel 23, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1/2003 bepaalt dat voor elke bij de inbreuk betrokken onderneming en ondernemingsvereniging de geldboete niet groter kan zijn dan 10 % van de totale omzet die in het voorafgaande boekjaar is behaald.

In onderhavig geval zijn SCC, SCTC, TCLT en Dimon, in hun hoedanigheid van moedermaatschappijen van WWTE en Agroexpansión, gezamenlijk aansprakelijk voor de aan hun dochterondernemingen opgelegde boeten, en moet hun wereldwijde omzet in aanmerking worden genomen bij het vaststellen van de maximumgrens van 10 %.

Aangezien de jaarlijkse omzet van Cetarsa in 2003, 48,42 miljoen EUR bedroeg, moet de haar opgelegde boete verminderd worden tot 4,842 miljoen EUR. De alle andere adressaten opgelegde boeten behoeven in dit opzicht geen aanpassing.

9.7. Toepassing van de mededeling van 1996 inzake de clementieregeling

Zowel bewerkingsbedrijven als vertegenwoordigers van producenten hebben in de verschillende stadia van het onderzoek verzocht om clementie krachtens de mededeling van de Commissie van 1996 betreffende het niet-opleggen van geldboeten in kartelzaken.

Cetarsa, Agroexpansión, WWTE, Taes en Deltafina deden een beroep op de clementiemededeling van 1996 alvorens de mededeling van punten van bezwaar werd aangenomen, en hebben de Commissie informatie verstrekt, voornamelijk met betrekking

tot de werking van de markt, hun concurrentiebeperkende activiteiten en de achtergrond van de feiten in kwestie.

Gezien de bijzonder waardevolle samenwerking van Taes tijdens de procedure (vooral wat de betrokkenheid van Deltafina betreft) en het feit dat de onderneming de feiten als uiteengezet in de mededeling van punten van bezwaar nooit heeft betwist, dient deze onderneming een vermindering te worden toegekend met 40 % van het bedrag van de geldboete die haar zou zijn opgelegd indien zij haar medewerking niet had verleend, overeenkomstig hoofdstuk D, punt 2, eerste en tweede streepje, van de clementiemededeling van 1996.

Aangezien Cetarsa en WWTE de Commissie informatie hebben verstrekt maar in hun antwoorden op de mededeling van punten van bezwaar de feiten hebben betwist, wordt aan hen een vermindering met 25 % van de geldboete toegekend.

Aangezien Agroexpansión de Commissie informatie heeft verstrekt maar in haar antwoord op de mededeling van punten van bezwaar de feiten en het geheim karakter van het kartel van de bewerkingsbedrijven heeft betwist, wordt aan haar een vermindering met 20 % van de geldboete verleend.

Aangezien Deltafina, ten slotte, tijdens de procedure slechts in beperkte mate met de Commissie heeft meegewerkt, krijgt zij een vermindering met 10 % van de geldboete.

Concluderend luiden de bedragen van de krachtens artikel 23 van Verordening (EG) nr. 1/2003 opgelegde geldboeten als volgt:

— Deltafina	11 880 000 EUR
— Cetarsa	3 631 500 EUR
— WWTE	1 822 500 EUR (SCC, SCTC en TCLT zijn hoofdelijk en gezamenlijk aansprakelijk)
— Agroexpansión	2 592 000 EUR (Dimon is hoofdelijk en gezamenlijk aansprakelijk)
— Taes	108 000 EUR
— ASAJA	1 000 EUR
— UPA	1 000 EUR
— COAG	1 000 EUR
— CCAE	1 000 EUR